

Det var en aften så lun og stille (1997)

Melodi: En lærke letted

*Det var en aften så lun og stille, og mange stjerner der var at se,
da Jesus tryglede for sin skæbne, i haven kaldet Getsemane.*

*Dog inderst inde Han godt forstod,
at Han sku' frelse os med sit blod.*

Ja, med sit blod!

*Den samme nat blev han ført til Kajfas, han skulle dømmes, dét var bestemt,
og Peter - ham som Han elsked' højest - han havde hurtigt sit løfte glemt.*

*Før lyset atter sprang ud i sol,
da nægted' Peter, og hanen gol.*

Ja, hanen gol!

*Det blev langfredag, og Jesu pinsler, de ville slet ingen ende ta",
og folkemængden, man tror det næppe, de ville heller' en morder ha'.*

*Så Barabbas han blev fri igen,
og fik i Jesus sin bedste ven.*

Ja, bedste ven!

*De førte Jesus, med kors på ryggen, til Golgata som et offerlam,
med tilråb, spot, slag og hovedrysten, slog fast de nagler igennem Ham.*

*Snart var der ej mer' at stille op,
for korset rejstes på bakkens top.*

På bakkens top!

*En røver hang nu på hver sin side, af Jesus, som var han en af dem
de bad på hver deres egen måde, om de ku' komme med Jesus hjem.*

*Den ene røver var helt præcis:
han ville gerne i Paradis.*

I Paradis!

*Da oprandt timen, hvor Jesus råbte: "Min Gud, hvorfor har du mig forladt?"
da Han udånded', da blev der mørke, som var det pludselig blevet nat.*

*Og mange tænkte: "Hvad har vi gjort?",
da de så solen gå helt i sort.*

Ja, helt i sort!

*Men det blev morgen, ja påskemorgen, og kvinderne gik til graven hen,
de gik og snøfted", ja stor var sorgen, for død var jo deres bedste ven.*

*Men væk var stenen, og de forstod,
de så dét under: at Han opstod.*

Ja, Han opstod!

*Ja, Jesus lever, han er opstanden, han har med ét vores skyld betalt,
nu er vi frie fra syndens trældom, for Han stod fast da det virk'lig gjaldt.*

*Nu er det sikkert, skønt vi er små,
at vi med Jesus kan frelsen få.*

Ja, frelsen få!